EEVA KILPI

ELÄMÄÄ KAIKKI PÄIVÄT

WSOY

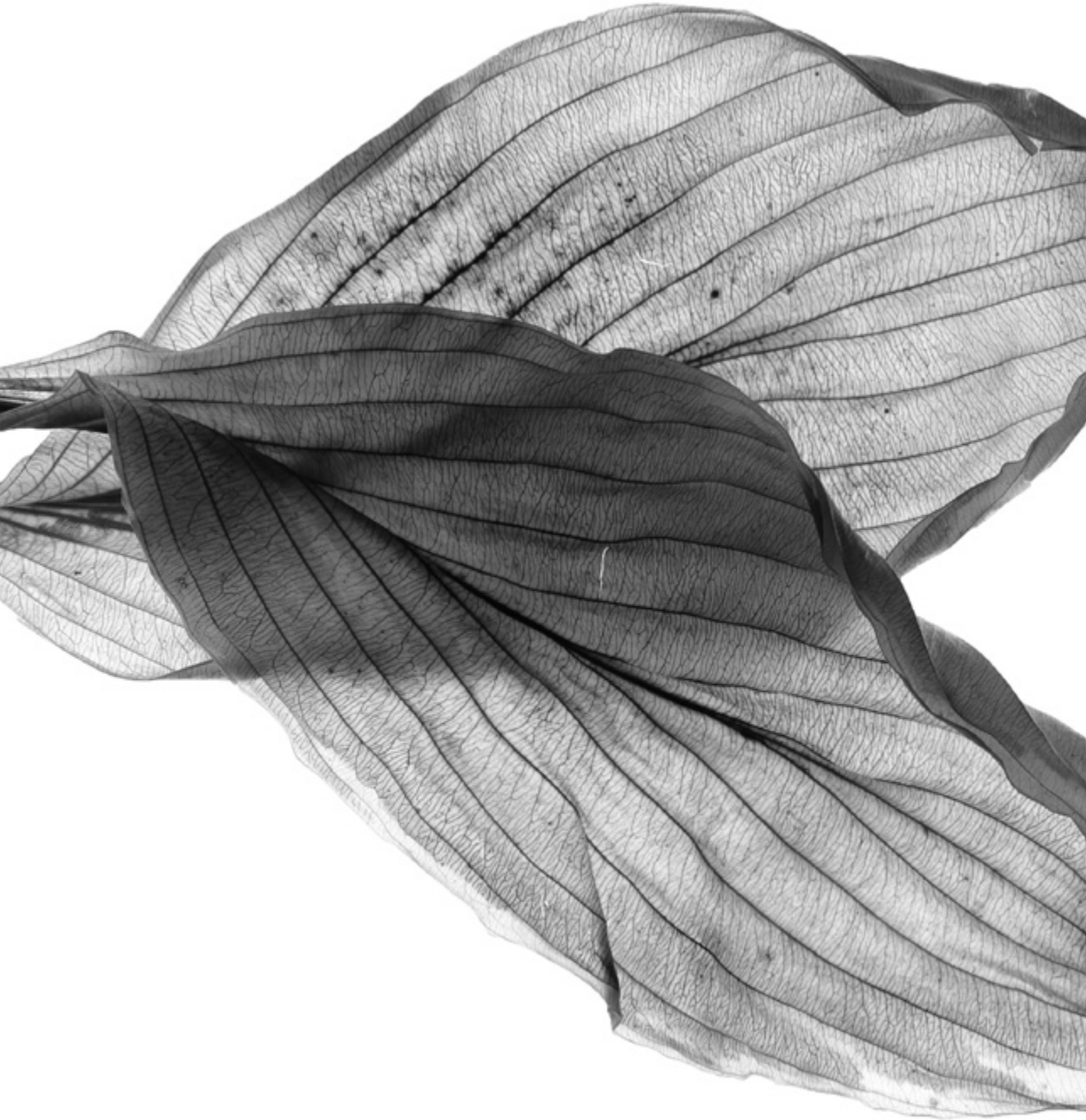

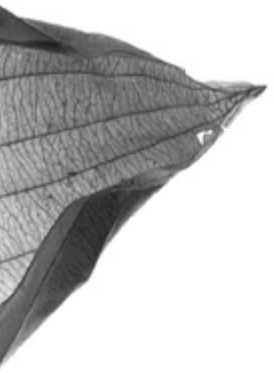

EEVA KILPI

ELÄMÄÄ KAIKKI PÄIVÄT

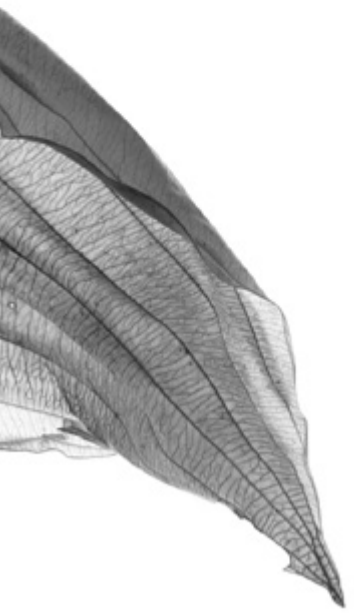

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

HELSINKI

Nazim Hikmetin ja Gunnar Björlingin runot
ovat teoksesta *Elämää vuoden kaikki päivät*,
toimittanut Kai Sievers, Otava 1983.

GRAAFINEN SUUNNITTELU JA KUVAT MIKA TUOMINEN

© EEVA KILPI JA WSOY 2022

ISBN 978-951-0-44609-6

PAINETTU EU:SSA

TÄHÄN KIRJAAN ON KOOTTU MUISTIINPANOJA, PÄIVÄKIRJAMERKINTÖJÄ JA RUNOJA, JOITA EEVA KILPI ON KIRJOITTANUT NELJÄN VUOSIKYMMENEN AIKANA MUISTIKIRJANA KÄYTTÄMÄÄNSÄ, VUONNA 1983 ILMESTYNEESEEN KAI SIEVERSIN TEOKSEEN *ELÄMÄÄ VUODEN KAIKKI PÄIVÄT*.

1.1.

1.1.1994

Rauhaa ja kasviksia!

(Jäi mieleen autotarrasta erään auton takaikkunasta Australiassa jo vuonna 1984: Peace and vegetables.)

1.1.2006, SUNNUNTAI, KLO 8.50

Vanheneminen ei ole herkkua. Puheet ”kultaisesta iästä” ovat pötyä. Miksi ruumiini on kuin lyijyä levossakin?

2.1.

2.1.1994, SUNNUNTAI, KLO 10.50

Älä sure, tulee uusia huolia!

2.1.2005, MAANANTAI, KLO 0.45

On kirjoitettava vain silloin, kun on valmis panemaan itsensä alttiiksi.

KLO 1.12

Elämässä alkaa olla outoa kohtalokkuutta arkipäivinäkin melkein kuin Narvan marssi soisi taustalla tiskatessakin. Johtuukohan se siitä, että me karjalaiset ja sodan kokeneet ihmiset, evakot ja veteraanit, entiset sotalapset ja tavalla tai toisella invalidisoituneet alamme nyt poistua tästä maailmasta? Jäljelle jäävät kaikentietävät rikkiviisaat selittelijät, historian uudelleenkirjoittajat, näköalattomat teoretisoijat, ja maailma heidän käsiinsä.

4.1.

4.1.1994

Vanhuuden sisin olemus on paniikki.

(Niin on syntymänkin. Elämä on paniikkihäiriö olevaisuudessa.)

5.1.

5.1.1994

Äiti on kuin antiikkiesine lapsuudenkodista: vanha, hauras, korvaamaton, nariseva.

5.1.2002 KLO 7.17

Elämällä on vain se tarkoitus, jonka me sille annamme. (Pitääkö-hän tämä paikkansa?)

KLO 7.25

Ehkä pitäisi sanoa: Elämällä on myös se tarkoitus, jonka me sille annamme.

KLO 23.24

Minä pidän tästä kodistani. Minun on hyvä olla. Minuun ei koske. Mutta kosketus toiseen elimistöön ei olisi pahitteeksi.

6.1.

6.1.1994

Miksi sinä et jättänyt minua seitsemäntoista vuotta sitten? Minä olisin tähän mennessä jo unohtanut sinut ja muistelisin lämpimästi. Sitä vuotta jonka olimme yhdessä.

11.1.

11.1.2006, KESKIVIIKKO

Minua väsyttää aina, koska kannan joka hetki mukanani ajatusteni taakkaa, kaikkialle.

14.1.

14.1.2003, TIISTAI, KLO 9.35

Yksinnukkuja herää viluun yltä päältä hiessä.

15.1.

15.1.2003, KESKIVIIKKO, KLO 18.25

Sukupuoliyhteys, kiintymys, ikävöinti – elämän suuret mysteerit.

KLO 23.39

En voi kutsua sinua
kuolinvuoteelleni, armaani,
salainen rakastettuni,
mutta niin kauan kuin elän,
voin ottaa sinut vuoteeseeni.

16.1.

16.1.1993, LAUANTAI

Vastuu – intohimo – syyllisyys.

(Tunnussanani.)

17.1.

17.1.2003

Kuljin unessa lapsenlapsen kanssa syksyisellä niityllä ja pieni koira juoksi rinnallamme. Maa oli karu, mutta siinä oli kauniit värit. Siitä unesta syöksähdin talviseen aamuun – ja tunsin itseni hetken ajan voimakkaaksi. Muistin unen vielä illalla.

18.1.

18.1.2005

Vastuu – intohimo – syyllisyys.

Yksinäisyys – kaipaus.

(Elämäni väistämättömyydet, kulmakivet ja paradoksit.)

19.1.

19.1.2003 KLO 23

Yksi pojistani syntyi vuonna 1957. Nyt hän on 46-vuotias, vuonna 2003!

Me olemme avaruusolentoja. Olemme kokkaroituneet tälle planeetalle avaruustomusta. On sunnuntai.

20.1.

20.1.2003, MAANANTAI, KLO 7.30

Vanhuus on allergisuutta elämälle.

Elämää kaikki päivät sisältää Eeva Kilven päiväkirjamerkintöjä neljältä vuosikymmeneltä. Muistiin on merkitty ilon ja harmin hetkiä, kaihoa ja neuvottomuutta, väkevää puhetta rakkaudesta ja ihmisen osasta. Vuosien virrassa säilyvät runoilijan keskeisimmät teemat, rauhanaate ja luonnonsuojelu, sekä sammumaton halu kirjoittamiseen. ”Kirjoittaessani minä tunnen olevani elossa.”

84.2
ISBN 978-951-0-44609-6
www.wsoy.fi
9 789510 446096